

**Blommor för lifvet, H. 1,
läsebok, till uppmuntran för
snälla barn, i hemme...**

Andersson, Christen,

81 A Br.

National Library
of Sweden

Vita. fu.
(P)
8

BLOMMOR FÖR LIFVET.

Till unga blomstervänner, som sig fågna
Af hvarjehanda blommors doft och glans,
Jag kanske någon helsoblomma god kan egna,
Som de må binda in i lifvets blomsterkrans.

Första Häftet.

Läsebok, till uppmuntran för snälla barn,
i hemmen och folkskolorna

af

Folkskolläraren

C. Andersson.

Christianstad.

Tryckt hos Herman Lang, 1861.

Författaren vill härmed högaktningsfullt och tjenst-
villigt tillkännagifva för Församlings-Lärare, Skolstyrelser,
Folkskollärare och alla dem, som nitälska för vårt uppvä-
xande Slägtes kristliga bildning och uppfostran, och som
saledes äfven torde finna ett hjälpmedel, till vinnandet af
det goda ändamål, för hvilket vi gemensamt sträfva, uti
välvillig medverkan för denna lilla brochurens spridning
bland våra uppväxande, antingen såsom läsebok i begynnel-
sen af öfningarne i latinsk stil, eller såsom premier åt de
snällare barnen vid examina i folkskolorna, — att de, som
för sådana ändamål behagade vända sig till Bokhandeln
eller Författaren med sina requisitioner, erhålla betydlig
rabatt, om ett större parti af denna skrift requireras. —
Stilen och innehålllet, vill jag hoppas, skola befinnas rek-
omenderande och uppmuntrande. Tydlig, lättläst och enkel,
lämpad efter barnens uppfattningsförmåga, bör ju den bok
vara, som man sätter i barnens händer, vare sig till öfning
i stafning, renläsning eller sång, om häg och lust hos lär-
ungen skall kunna väckas och underhållas. Mätte mitt be-
mödande att härtill bidraga icke alldeles misslyckas! Öfver-
seende med felen och bristerna samt skonsamhet i bedöman-
det väntar jag af den benägne läsaren, som inser min väl-
mening om de kärälskelige små uppväxande, för hvars väl
jag användt min förflutna tid, och gerna fortfarande vill
göra allt möjligt för de ungas undervisning, ledning och
uppmuntran i det sanna, goda och nyttiga, så länge till-
fället och krafterna det medgifva. — Gå nu ut du lilla
bok ibland vårt unga slägte, hvaråt du är egnad och gör
hvad du kan för dess sanna glädje och sällhet!

Må dessa blommor, plockade ur Guds ords herrliga
blomsterland och strödda på lifvets väg för de unga, tagas
upp lika villigt och hjertligt som denna hand utströr dem!
Men må vi aldrig plocka några af de mångfaldiga syndens
tjusande giftblommor, som med en lockande och bländande
färgläggning öfverhölja fält och dalar vid vår väg; Må
våra händer icke derefter utsträckas, våra fötter icke ditåt

BLOMMOR FÖR LIFVET.

Till unga blomstervänner, som sig fågna
Af hvarjehanda blommors doft och glans,
Jag kanske någon helsoblomma god kan egna,
Som de må binda in i lifvets blomsterkrans.

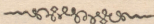
Första Häftet.

Läsebok, till uppmuntran för snälla barn,
i hemmen och folkskolorna.

af

Folkskolläraren

C. Andersson.

Christianstad.
Tryckt hos Herman Lang, 1861.

THE COMMONS OF GREAT BRITAIN

IN PARLIAMENT ASSEMBLED

THE COMMONS

IN PARLIAMENT ASSEMBLED

THE COMMONS

THE COMMONS

THE COMMONS

Förord.

Det måste ligga alla hulda Föräldrar, Lärare och barnauppfostrare ömt om hjertat, att våra älskelige barn, desse små uppväxande som omgifva oss, måtte erhålla en uppfostran, som kunde bereda deras lycka och sällhet både för detta och det tillkommande lifvet. Mycket godt är visst utträttadt i saken; men mycket återstår också. Nya föremål för den omsorgsfullaste verksamhet inträda allt fortfarande på detta dryga arbetsfält, det gäller därför att bedja och arbeta och icke förtröttas. Kan man lyckas att väcka och underhålla riktig håg och lust hos barnen för läroöfningarne, då är redan mycket vunnet, och arbetet skall sålunda blifva allt mera kärt och välsignelserikt.

Sysselsatt med barnaundervisning redan från egna barnaår, har författaren af sina försök till Poesi för barn erfarit huru barnen, merändels hågade för poesi och sång, finna sig livvade och uppmuntrade, om de af läraren tillfälligtvis fågnas med en och annan minnesvers eller uppmuntringssång: någon liten gratulation till ett syskon eller en barndomsvän på dess födelsedagar, eller vid andra högtidliga tillfällen; lämpliga Skol- och barnsånger, erhållna i form af förskrifter eller belöningsminne för visad flit i skolan, o. s. v. — Åtskilligt af hvad kärleken till barnen sålunda drifvit mig att skrifva, har jag till följe af mina

skolbarns och öfrige vänners uppmaningar förut i tryck utgifvit, och haft den glädjen, att icke finna min möda och mina uppoffringar så helt fruktlösa.

Tillfredsställelsen att sålunda i någon mohn kunna bidraga att lifva hågen och lusten för det goda Guds ord och andra nyttiga kunskaper bland vårt unga uppväxande slägte, dermed beredande generationen en glädje som icke likt blomman för dagen försvinner, har uppmuntrat mig, att ännu under vandrigen med barnen på lifvets väg plocka några helsosamma "blommor för lifvet" åt mina unga vänner. Må de härigenom vänjas, att sjelfve ur lifsens örtegard flitigt hemta sig de oförgänligt helsogifvande lifsblommor, som den himmelske örtegardsmästaren sjelf för oss planterat hafver!

Wittsjö ambul. Skola, nyåret 1861.

Författaren.

Innehåll.

1. Blomsterlandet.
2. Inträdet i verlden.
3. Vårt första förbund. —
4. För de älsklige små i modersskötet och vaggan.
5. Barnets egen sång.
6. För barnet i vaggan, om barnvännen Jesus.
7. Fadrens råd till Sonen, på en födelsedag.
8. Modrens varningar till Dottren.
9. Gudmodrens helsning till sitt Gudbarn.
10. Dopvittnens erinran till dess späda kristen-
domssyskon.
11. Vid ett barns Dopsakt i Jan. 1849.
12. Till min lille Systerson.
13. Till P. P. i S..., 1:sta årsdagen d. $\frac{2}{9}$ 1856.
14. Till N. P. i S... 1:sta årsdagen d. $\frac{2}{4}$ 1858.
15. Till H. J. i M... 1:sta årsdagen 18 $\frac{1}{2}$ 53.
16. Till J. J. à B... 6:te årsdagen Midsom-
marsafton 1860.
17. Till J. P. i B... 6:te årsdagen 18 $\frac{3}{4}$ 60.
18. Till N. P. i K... 7:de årsdagen 18 $\frac{1}{3}$ 58.
19. Barnahjertats lof och bön till Gud på födel-
sedagen.

20. Uppmuntringsversar till barnen i Skolan.
 21. Tänk på din Frälsare i barndomen!
 22. Mins budorden!
 23. Till Skolbarnet: uppmaning och råd.
 24. Till det fader- och moderlösa Skolbarnet.
 25. Till det faderlösa Skolbarnet, vid modrens död.
 26. Till ett värnlöst Skolbarn.
 27. Minnesvers till S. B.. i G... vid modrens död
Våren 1854.
 28. Till A. B.. i G.. vid samma tillfälle.
 29. Till den yngste af de 3 bröderne P. B.. i
G... vid modrens bortgång.
 30. Minnesord till de Moderlöse, vid Fadrens
snara bortgång.
 31. Uppmuntringssång till barnen i skolan.
 32. Slut-sång.
-

N:o 1. Blomsterlandet.

Jag vet ett blomsterland så skönt,
Der jag min högsta glädje rönt:
Guds ord det blomsterlandet är,
Kom låt oss plocka blommor der!

Jag fåfängt måla vill dess prakt;
Men sjelf på blommorna gif akt:
Försök hur deras ljufva doft
Upplifva här ett dödligt stoft!

Man är i ungdomsvåren glad.
Nå väl, jag vill med dessa blad
Bereda unga hjertans fröjd
Der, man kan bli rätt glad och nöjd.

2. Inträdet i Verlden.

Wi födas till verlden med jemmer och gråt,
Den vill oss och följa på lefnadens stråt. —
Bekymmersfull väntar en qvinna den tid,
Då menskan skall födas; men glädes dervid,
När älskliga barnet, välskapadt och skönt,
Hon födt har till verlden. — De smärtor hon rönt
Försvinna, och barnet hon sluter så ömt
Till klappande bröstet, som smärtorna glömt.

Nu fromma Föräldrar med tacksambets ljud
Beprisa och låfva vår allgode Gud,
För barnen, de käraste gåfvor af allt,
De lån utaf Herran, som han oss befallt
Att föda och fostra för himmelen så,
Att de må till sist med oss der få ingå;
De törnen och tistlar som såra oss här
Förbytas i palmer för Guds barnen der.

3. Wårt första förbund.

Förbundet med Gud.

Ch.-mel. 28.

Högtidlig är den akt i lifvet,
 Då späda barnet får sitt namn:
 Då han, som lifvet hafver gifvet
 Upptar de späda i sin famn,
 Samt sluter i sitt Nåds förbund
 Små barn i lifvets morgonstund.

Si, Jesus sjelf till folket sade:
 "Låt barnen komma hit till mig!"
 Vid bröstet han så ömt dem lade
 Och gaf välsignelse och frid.
 Välsigna äfven Jesu kär
 De barn, vi nu Dig egna här!

4. För de älskelige små, i Modersskötet och vaggan.

Melodi: N:o 14 Ahnfelts.

Lilla mitt barn, sof du sött utan fara.
 Hvila förnöjder vid Moderens bröst!
 Som ett Guds barn, vill dig Herran bevara,
 Blifva ditt värn, ditt beskydd och din tröst.
 Hvarföre gråta? du verlden ej känner:
 Känner ej synder, ej sorger och flärd;
 Känn dock den bäste utaf alla vänner,
 Gläd dig af honom i sorgernas verld!

Gläd dig, Guds englar din vagga omgifva,
 Troget de vakta, bevaka din bädd;
 Må du alltid i Guds skydd så förblifva,
 Var ej orolig och var icke rädd!
 Sof i din vagga, du ännu är späder,
 Tids nog bekymmer och mödor dig nå —
 Lyckelig dock då i Gud du dig gläder
 Lycklig till sist, — om till Gud du får gå!

5. Barnets egen Sång.

Sj. s. sången: När jag min rätt till himmelen, etc.

Ett spädt och litet barn jag är
 I verldens sorgedal:
 En liten tid jag fostras här —
 För himlens fröjdesal;
 Ty Frälsaren mig sjelf har köpt
 Och renat i sitt blod: —
 Som barn jag blef till honom döpt,
 Han är min vän så god.

Min Jesum vill jag höra till
 Och vandra såsom han.
 O! må jag då ej fara vill
 I detta fremlingsland!
 Till Kanaan, som mitt hemland är,
 Min håg och längtan står;
 Ty jag min Jesum finner der
 Och himlakronan får.

Ännu ett litet barn jag är,
 Som känner ej vår verld;

Ännu är Frälsaren mig när
Och himlen mig beskärd. —
O! himlaland — du bättre land,
Der evig glädje är,
Dit led mig Jesu med din hand
Och var mig alltid när!

6. För barnet i vaggan om barnvännen Jesus.

Melodi N:o 1. Röster ur Folkskolan.

För älskliga barnet, det lilla
Mitt hjerta är redo till sång.
Vid sången du nu tiger stilla;
Men stämmer väl accord en gång.

2. Om Jesus, barnvännen den bäste,
Jag ämnar att sjunga för dig:
Man uppå ett kors honom fäste, —
Der dog han för dig och för mig,

3. Ja, också för syndare alla,
Så många som blott vilja tro,
Och som vilja låta sig kalla
Till honom, att der finna ro:

4. Så dog han; — men återtog lifvet,
Och ingen är mer såsom han. —
Vi hade förlorade blifvet
Förutan vår frälsareman;

5. Men han vill oss lyckliga göra
Och frälsa vår dyrtköpta själ,
Om vi vilja honom tillhöra,
Som vill oss så hjerteligt väl.
6. I dopet han sig oss trolofvat,
Det vilja vi minnas alltid,
Och huru han oss har begåfvat
Med andliga gåfvor och frid.
7. Från synden han en gång oss renat
Och iklädt oss renaste skrud,
Samt har sig för evigt förenat
Med själen, — en Frälsarens brud.
8. Må intet i verlden förstöra
Så heligt och hjertligt förbund;
Må intet här kunna förföra
din själ uti frestelsens stund!
9. Ack, barn! blif din Frälsare trogen;
Håll fast vid hans trofasta hand!
Följ stadigt, alltid redebogen,
Hans spår mot det himmelska land.
10. Förut hem till himmelen gången,
Är han dock osynligt oss när

I ordet, i bönen och sången, —
Han gerna välsignar oss här.

11. Ack! måtte hans kärlek oss lifva
Till genkärlek lydnad och tro,
Så att han till sist må oss gifva
Sin himmelska sällhet och ro!

7. Fadrens råd till Sonen på en Födelsedag.

Chor.-mel. 28.

Nu återkommer i mitt minne
 Den dag, då Gud dig lifvet gaf;
 Din årsdag är nu åter inne:
 Sjung därför Herran pris och lof!
 Var glad; men ej på verldens sätt,
 Om du vill gagna tiden rätt!

2. Båd' tid och lif kan snart upphöra
 För hvar och en ibland oss här;
 Derfor må vi, ehvad vi göra,
 Påminna oss den Herren kär,
 Som är vår Frälsare och Vän
 och kallar oss till himmelen.

3. Ack! skulle våra dyre själar
 I syndens lust här spilla bort
 Sin barnarätt, — och blifva trälar
 I syndatjensten se'n allt fort...?
 Ack, nej! må Jesu kärleksröst,
 Bli viljans lag i våra bröst!

4. Haf alltid Jesu ord i minne!
 Fly hvarje nöje, hvarje lust,
 Der menskans egna syndasinne
 Frambringar ånger, qval och pust;
 Sök själens fröjd och salighet
 För en oändlig evighet!

8. Modrens varningar till Dottren.

Melodi: N:o 3 Röster ur Folkskolan.

Jag vill i dag ett varningsord dig skrifva,
En välgångsönskan utaf kärlek sann,
Och på din årstag, dotter, åt dig gifva
De modersråd och varningar jag kan.

2. Bland många minnen utaf fröjd och smärta,
Jag lifligt mins den dag, du ljuset såg:
Ömt tryckte jag dig till mitt modershjerta,
Då i min famn så lugn och glad du låg.
3. Du såg då inga faror dig omgifva;
Men just som vi mot tiden vandra fram,
Syns verlden farlig och förförisk blifva;
Ty mängden sjunker ned i last och skam.
4. Lef varsamt, dotter! tag dig väl till vara:
Håll dig till Jesum och hans dyra ord,
Så skall du säkert undfly hvarje snara,
Som ställes ut för dig på denna jord.

5. Ömt klappar för ditt väl mitt modershjerta
 Och jag vill framgent bedja godt för dig.
 Jag hoppas att i både fröjd och smärta
 Du vandra vill på lifsens smala stig!

9. Gudmodrens helsning till sitt Gudbarn.

Chor.-mel. 33 eller 394.

Du lilla planta späda!
 I barndomsvårens glans
 Din gudmor vill dig gläda
 Med versar och en krans:
 Ditt första år förflutit
 Och kommer ej igen;
 Du mycket godt åtnjutit
 Till skänks från himmelen.

2. Gud gifve fröjd och lycka
 Åt dig, du lilla barn:
 Må ingenting dig rycka
 Från himlavännens arm!
 Du är så späd och liten
 Och vet af ingen nöd;
 Du har en vän i himlen,
 Som köpt dig med sin död. —

3. Må han ditt bröst regera
 Och pryda med sin glans:

Till sist vill han förära
 En himmelsk glädjekrans,
 Blott han oss får bereda
 Med nåden och sin And'
 För himlens fröjd, och leda
 Oss hem till glädjens land.

**10. Dopvittnens erinran till dess späda
Kristendoms-syskon.**

Mel. N:o 1: Röster ur Folkskolan.

Betecknadt på Allfadrens händer
Hvart menniskonamn och hvar själ, —
Man sig och till honom strax vänder
Med småbarnen, för deras väl!

2. På lefnadens morgon, i tiden,
Är himlen så glänsande klar;
Men barndomen, skyndsamt förliden,
Dock lemnar oss minnena kvar.
3. Blif lycklig! vår önskan så talar
På denna din födelsedag,
Och att du i himmelens salar
En gång må instämma Guds lof!
5. Guds lof skola barnen fullkomma;
De höra ju Frälsaren till:
I honom de vakna och somna,
Med honom de ej fara vill.

5. I dopet med Jesus förbunden,
Du lofvade honom din tro, —
Som vittne vi minnas den stunden
Samt önska din sällhet och ro.
6. Glöm icke förbundet med Herran,
Som du uti Dopet ingick:
Gack ej från din barndomsvän fjerran, —
Behåll hvad af honom du fick!

12. Till min lille Systerson.

Chor.-mel. 394.

Du barndensblomma späda,
Då jag dig nu först ser,
Jag ville dig väl gläda
Med gåfvan jag dig ger;
Men fast du är så liflig
I öga och i själ,
Blir jag dig ej begriplig
Hur jag dig menar väl!

2. Om vi en tid få lefva,
Skall vi väl återses:
Samtala, läsa, skrifva,
Men tiden är oviss. —
Så hastigt den försvinner
Och kommer ej igen, —
Som strömmen den borttrinner; —
Lef väl, min unge Vän!

13. Till P. P. i S . . . I:sta årsdagen 18²256.

På denna första glada årsdag gifves
 Af moster denna minnestaffla dig.
 Ur hjertat går den önskan som här skrives:
 Lef alltid lycklig på din lefnadsstig!
 Jag mins, som vittne till ditt dop, den stunden
 När du bars fram för Herran och blef hans.
 Ack! glöm då ej att du är dyrt förbunden
 På Jesum tro. — Då barnskapet vanns
 Ett spädt och litet barn, du pånyttfödder blef.
 Rentvagen fick du namn, som i sin bok han skref.
 Så blef du ett Guds barn i hans lärjungahop:
 Du hörer Jesum till. — Ej verdens villorop
 Och hjertats onda lust du nånsin lyda får;
 Ty den olycklig är, som bort från Jesum går. —
 Tag till Guds ord så snart du något lära kan:
 En barnvän Jesus är och ingen såsom han
 Rätt leda kan en själ till himlens kanaan.

Så lef då kära barn, din Frälsare till ära
 Nu är du född och döpt hans ord att tro och lära.
 En liten fostringstid du blir i denna verld,

Red trones lampa till din himla-bröllopsfärd!
Skall du en gång ibland Guds sångar-chor få stå,
Här får du då trofast i strid mot synden gå; —
Utaf Guds ord dig lär den väg som leder till
Lycksalighetens land, — dit hoppas jag du vill;
Ty säger hjertat mitt, ett hjertligt: lycka till!

14. Till N. P. i S... 1:sta årsdagen 18²/₄ 958.

Nu på din första årsdag tag ett minne
 I späda handen, från din Mormors hand,
 Lyckönsknungen af hjerta, själ och sinne:
 "Lef väl och var ledsagad af Guds And".
 Af ömma hjertats känslor med förhoppning
 På dagar, som du går i möte, om Guds vilja
 En tid dig ger till hveteaxets knoppning,
 Rätt hjertligt önskas, att när Gud skall skilja
 Sin frukt från ogräs, — du må stå en kristi brud!
 Du börjar snart på barnasätt att tala:
 O! lär att barnsligt tala med din Gud. —
 Tänk! när din Far och Mor dig här hugsvala;
 Tänk! när de lära dig Guds dyra ord:
 En evig fröjd hos Gud ju står att vinna; —
 Rätt lycklig ingen blir af något på vår jord.

Så, lilla barn, du Frälsaren tillhör
 När du som barn till honom blifvit döpt.
 En vän du har i himlen blott du görer
 Rätt villigt hvad han vill, som har dig köpt.
 Så glöm då ej ditt första, ditt heligsta förbund:

15. Till H. J. M . . . Ista årsdagen 18753.

Hell dig, då lyckligt du får börja
Ett nytt, ditt andra lefnadsår!
Din slägt förväntar städs få spörja
Att det dig väl i lifvet går. —
Med vår lyckönskan, hjertligt kär
Vi följa dig på vägen här:
Vi följas åt till Frälsaren,
Gå hand i hand mot himmelen.

16. Till J. J. à B... 6:te årsdagen, Midsommarsafton, år 1860.

I sommarens ljufva och fröjdfulla tid
 Du kommit till världen — och sällhet och frid
 Förljufvat din barndom — och lycklig du är,
 Om blott du vill hålla din Frälsare kär!
 Du börjat så tidigt att lära Guds ord,
 Gack ej från vår Jesum uppå denna jord;
 Ty ingen är trofast och god såsom han:
 Hos honom blir glädjen varaktig och sann.
 Sök derföre alltid din glädje i Gud,
 Var mohn om att lära och lyda hans bud!
 Dig manar hvar blomma, hvart grönskande träd,
 Hvar fjäril och fogel och åkrarnes säd
 Och allt som ger Skaparen ära och pris,
 Att du, som hans barn, nu på rätt barnavis,
 Vid dina 6 år prisar Gud med behag
 I sköna midsommar'n — din födelsedag —
 Och att hvarje Midsommar för dig må bli,
 Från synder och sorger, en högtid så fri!

17. Till J. P. i B... 6:te årsdagen 18 $\frac{3}{4}$ 60.

Älskvärda Barn! må du tillvexa
I ålder, visdom och i nåd!
Må du bli villig vid din lexa
Och gerna lyda Herrans råd!
Sex lefnadsår, din barndomsår,
Så hastigt äro flydda. —
Ack! måtte dina ungdomsår,
Med dygd och lärdom prydda,
I Jesu tro och på hans stig,
Sann ro och fröjd tillskynda dig!
Glöm ej för något i vår värld
Din Frälsare och barndomsvän;
Men låt din hela lefnadsfärd
Gå i hans spår mot himmelen!
Bli åren många eller få,
Så är den vägen god ändå.
En sådan sällhet önskar jag,
Dig följa må från denna dag!

18. Till N. N. i K... 7:de årsdagen 18¹⁰58.

Nu, lilla barn! när jorden kläds i grönska,
 I herrlig blomsterskrud, i fågring och i prakt,
 Lär villigt tacka Gud! Jag vill dig önska
 Lycksalighet och skydd af Herrans nåd och magt.
 Af vinterdvalan väckt, framskjuter vextens knopp
 På åcker, äng, i skog; man ser med tröstligt hopp
 En rik välsignelse från Guds allgoda hand,
 Hvarmed han när sin verk utöfver haf och
 land. —

Red lilla barn dig till, att lära känna den,
 Som så välsignar allt! — ack, älska Frälsaren!
 Du får i denna tid en lärdom af hans ord:
 O! lär att bli dervid trofast på denna jord. —
 Till verlden blef du född i vårens sköna tid;
 Tag dig till vara här och lef med Gud i frid:
 En blomma brytes lätt, — en ung är snart
 förförd; —

Rättfärdig, helgad själ blir himlens rika skörd.

Kom då ihåg alltid, mitt barn du tillhör Gud;
 Red trones lampa till, blif Kristi trogna brud!

Ack! låt ej världens flärd ditt hjerta draga bort ;
Xenofons visdom se'n dig hulpe icke stort. —
En gång med Jesu blod så dyrt du blifvit köpt :
Blif trogen mot den vän, till hvilken du är döpt ;
Om hjertats syndbegär, om världens villoljud,
Dig locka, tjusa, draga bort ifrån Herran Gud ;
Ack! skynda dig då helt till Jesum återvända.

19. Barnahjertats lof och bön till Gud på födelsedagen.

Tack, Himlafar! att jag har menska blifvit,
Som slöts i dopets bad till Frälsar'ns bröst:
Tack, gode Gud! att ordets ljus du gifvit
Åt oss, din barn, som Jesum återlöst.

Upplifva sjelf med nådens helga Anda
Mitt hjerta och min tunga, dig till pris:
Mig led och för att jag till slut får landa
Bland frälsta barnen i ditt paradiset!

20. Uppmuntringsverssar till barnen i skolan.

Läs dessa verssar, dessa ord,
 Göm dem i troget hjerta!
 Då kan du ofta, på vår jord
 Fly synden och dess smärta.

Lille gossen skall bli snäll:
 Ifrån morgon intill qväll
 Får han flitig vara!
 Goda böcker, som han får,
 Läsa till han dem förstår,
 Aldrig mödan spara —
 Då skall han med tiden bli,
 Lärd och god och glad och fri.

Lilla barn! var alltid snällt,
 Det är lyckeligt och sällt,
 Att Guds ord få lära.
 Var ej ledsen eller lat:
 Du vill kläder ha' och mat
 För att kroppen nära;

Men du har en dyrtköpt själ, —
Sörj nu ock för hennes väl!

Lär med all nit och lyd med flit
Guds dyra ord hvarhelst det finns,
Och det i alla tider minns!

21. Tänk på din Frälsare i barndomen!

Chor.-mel. 160.

Tänk på din Skapare
 I glada ungdomsvåren!
 Behageligare bli icke sedan åren; —
 Nu kan det ju gå lätt,
 Att lära hvad du vill:
 Lär nyttig lärdom rätt
 Förn hinder komma till!

Med åren får du se
 Hur världen städs' framställer
 Sin flärd och frestelse,
 Som mången Yngling faller;
 Men tänk på Frälsaren
 Och blif vid honom fäst:
 Han blef din förste vän, —
 Bli evigt hans, är bäst.

Ch.-mel. 33.

Din själ, ditt lif och blomma
 Med blodet Jesus köpt;

Du i hans famn fick komma,
Då du som barn blef döpt:
Så lef till Jesu ära
Hans kära barn och brud, —
Var alltid mohn att lära
Och lyda Herrans bud!

22. Mins budorden!

Melodi: N:o 3 Röster ur Folkskolan.

Försumma ej Guds helga bud och vilja;
Men haf din lust deri båd' natt och dag,
Att synd och brott dig nånsin ej må skilja
Från Guds och goda menskors välbehag!

Ack! hvad du vore lycklig, om du ville
Utbe dig nåd och kraft af Jesum god.
Du sluppe då i verlden fara ville
Och dränkas ner i verldens syndaflod.

Hör hvad Guds bud och menskolag dig bjuder!
Dig trösta ej att andra synda fräckt;
Ty lagens domskraft lika mächtig ljuder
Mot den som lyder ej vid nådens fläckt.

23. till Skolbarnet: Uppmaning och råd.

Chor.-mel. 28.

Du lilla barn, du planta kära
I Kristi dyra plantegård!
Du bör omhuldad till hans ära,
Som bär om dig så trogen vård,
Och är din aldrabäste vän:
Vår Herre, Kristus, Frälsaren.

2. Du är Guds barn i dopet blifvet,
Från syndens smitta tvagen ren;
Han har dig nya kläder gifvet,
Nedfläcka ej den klädnaden!
Håll dig intill din Jesum kär,
Så blir din klädnad ren och skär!

3. Kanhända han dig snart hemförer
Till fadershemmet dit han gått,
Då ingen för dig se'n förstörer
De gåfvor du i dopet fått;
Men skall du blifva här en tid,
Så får du lefva uti strid;

4. Ty hjertat och vår verld vill leda
Din håg, din gång från Jesu spår,
Och vill på syndavägen breda
Dig locka in, der mången går;
Men blif ej så en syndens träl,
Som sälj, till qual sin dyra själ!
5. För all del, barn, tag dig till vara,
Din Jesum har så dyrt dig köpt! —
Hos honom blir det bäst att vara;
Till honom är du äfven döpt. —
Förgät hvad verlden kallar godt;
Men hålt om himlens arfelott!
-

24. Till det fader- och moderlösa Skol- barnet.

Chor.-mel. 280

Du vistas i ett främmand' land,
Som du skall genomvandra. —
O! sträfva åt den lugna strand
Der helgonen lustvandra,
Så att du må till himmelen,
När du en gång skall hemtas hän,
Af Herrans Englar föras!

- 2 Hvar är din far, hvar är din mor,
Som skulle dig bespisa ?
Ack! redan ha' de vandrat bort; —
Hvem skall dig undervisa,
Att vandra fram en lifsens väg?
Jo; Herrans ord i hjertat äg,
Då verlden vill förföra!

Du saknar väl en Far och Mor,
Som dig nu ej rådgifva;
Men du har dock ett Herrans ord

Dervid må du förblifva!
 När mången yngling glömmet Gud,
 Hålt dig vid Jesu ord och bud,
 Om du vill sällhet vinna!

4. Din barndomsvår, din oskuldssfrid,
 Som drömmen är försvunnen;
 Din ungdomsvår, din präfningsstid
 Den är ju redan kommen. —
 Nu verlden med dess lust och prakt
 Vill locka dig att gifva akt
 Derpå, — och Jesum glömma.
5. I sällskap med mång' ungdomsvän
 Bli lifvets stunder korta. —
 Ack! glöm dervid ej Frälsaren,
 Blif ej från honom borta;
 Ty mörk blir lifvets afton då,
 När du från verlden skall bortgå
 Och kroppen läggs i grafven.
6. Men om du håller dig till Gud,
 Som vännen framför alla
 Och villigt aktar på hans bud; —
 När han dig se'n vill kalla,
 Så ber du verlden med godt mod
 Farväl, — och går till Jesum god
 Vår Frälsare och Herra.

25. Till det faderlösa Skolbarnet, vid Modrens död.

Så har nu modren följt din faders fjät till
jorden,

Och du, mitt barn, båd' far- och moderlös
är vorden —

Du saknar hjerteömt en jordisk mor och Far;
Men gläd dig dock att Gud är värnlösas
försvar!

2. Du ledes nu ej mer af trogna fadershanden;
Ej modrens varning hörs, i de_ssa syndelan-
den. —

Hvar får du ljus och hjälp och råd för all
din tid?

Ack! jo; din Frälsare vill ge dig tröst och
frid.

3. Håll dig vid honom fast och vid hans ord
det dyra,

Låt ej förvilla dig af ungdomslust och yra;

Följ ej ditt syndbegär, — ej falska vänners
röst;
Men följ din Frälsare och hvil på hans
bröst!

4. Tänk! huru du som barn blef sluten till
hans hjerta
Och njöt i dopets bad re'n frukten af hans
smärta,
Tänk! huru kärleksfull med eget lif och
blod
Din himlavän dig köpt och blir dig evigt god!
-

26. Till ett värnlöst Skolbarn.

Chor.-mel. 35.

Tänk uppå Frälsaren och Gud
 Wärlösa barn på jorden!
 Om far och mor förglömt Guds bud,
 Så glöm ej du budorden:
 Du lärdom får utaf Guds ord,
 Får väl ock bröd af något bord;
 Ty Gud ser till de arma.

2. Fly blott all ogudaktig lust
 I denna verlden vrånga;
 Tänk, huru mycken sorg och pust
 All synd ger åt så många .. —
 När verlden dig förföra vill
 Och eget hjerta hjälper till,
 Mins Jesu död och pina!

3. Tänk, huru dyrt han dig har köpt;
 Ack! sälj dig ej åt verlden.
 Till Jesus är du äfven döpt,
 Du får ej älska flärden; —

Men haf din lust i Herrans ord
Och bed om kraft, att på vår jord
I sann Gudsfruktan vandra!

**27. Minnes-vers till S. B. i G.. vid Mod-
rens död, Våren 1854.**

Chor.-mel. 280.

Jag minns så väl, — du glömmer ej,
Du kan väl aldrig glömma
Din hulda Moder; nej, ack! nej, —
Den goda och den ömma,
Som var om dig så hjertligt mohn
Och som dig, sin förstfödde son
Så huld slöt till sitt hjerta.

2. Du hörde många varningsord,
Som hon dig gaf i tiden; —
Men snart bland oss på denna jord
Var hennes tid förliden.
Här höres nu ej hennes röst:
Ej mera hör du hennes bröst
Af verk och sveda flämta.
3. Förlossningstimman kom så snart,
Fast döden liksom dröjde,
Då i dödsstunden uppentbart

Sin blick hon uppåt höjde, —
Med hopp till Gud, som till oss ser;
Han glömmer ej den honom ber. —
Glöm du ej bedja, vaka!

28. Till A. B. i G.. vid samma tillfälle.

Chor -mel. 280 eller 35.

Uppå din kind rann sorgens tår
 I lugna barndomsvåren;
 Ty hulda Modren från dig går
 Och lägges ned på båren... —
 Du må väl sörja modren kär,
 Ty ingen mer på jorden bär
 Mot dig så huldrikt hjerta.

2. I himlen är vår bäste vän:
 Vår Frälsare och broder;
 Ditt hjerta önskar väl igen
 Få råka der din Moder!
 Glöm då ej bort hvad godt hon sagt;
 Minns hvad hon på ditt hjerta lagt
 Med blickar, ord, — exempel.
3. Hon höll dig till Guds dyra ord,
 Som visar himlavägen;
 Hon gaf dig bröd utaf sitt bord:

Hon var så huld och trägen
För makens och för barnens väl; —
Men snart med fri och lossad själ
Hon gick till lugn och hvila.

29. Till den yngste af de tre bröderne

P. B. . . i G. . . vid modrens bortgång.

Chor.-mel. 239.

Förrän du rätt förstod att sörja
 Din Ömma, hulda, goda Mor,
 Så dog hon bort, — du kan ej spörja
 Mor om, hvad du ej vet, ej tror;
 Du får ej mer vid modrens bröst
 En ljufvig hvila, vård och tröst.

2. Om ej din Mor, — dock Far du eger,
 Som blir dig väl ett troget stöd:
 Han månet trösteord dig säger; —
 Men Gud bäst hjälper i all nöd. —
 I Himlen är din bästa vän:
 Han heter Kristus, — Frälsaren.

3. Väl hade Modren, om hon lefvat,
 Dig många ord om Jesum sagt:
 Förrn du i synder dig inlevvat
 Hon mången lärdom väl grundlagt;

Men äfven välment huld och mohn
Är Fadren om sin yngste son.

4. När Far och bröder med dig gingo
Vid Modrens dödsbädd och dess bår,
Vi sorgetårar skåda fingo
På deras kind, — förlusten svår
Du ej förstod, — de kände den:
Der saknas maka, mor och vän. —

**30. Minnesord till de Moderlöse, vid
Fadrens snara bortgång.**

Ack! se huru döden nu ock rycker bort
Den Älskade Fadren, hvars lif blef så kort,
Sen Modren, bortsomnad och gömd i sin graf,
Ej mer någon hugnad åt familjen gaf.

Tre söner och bröder här mistat så snart
Föräldrarne kära, dem döden ej spart. —
Ack! söken hos Herran er hugnad och tröst
Och låten hans Ande bo i edra bröst!

31. Uppmuntringssång till barnen i Skolan.

Barn! som nu i skolan gån,
Tänken på hur godt J mån:
"Far och Mor för bröd sig möda"
För att kunna ge Er föda,
Böcker, kläder och hvad mer,
Som man barn så gerna ger.

2. Lätt den mödan ändå är,
Som man har för barnen kär,
Blott de villigt vilja lyda
Och med dygd och kunskap pryda
Sina glada barnaår —
Denna sköna blomstringsvår.

3. Barn, det ganska illa är
Om du spiller tiden här,
Då du mycket kunde lära
Till din nytta, fröjd och ära; —
Bruka flitigt hvar minut,
Skoletiden snart är slut!

4. Skänk din Lärare den fröjd,
Att han i sin möda nöjd
Ser dig flitig vid din läxa
Ständigt i allt godt tillvexa, —
Så att all hans sträfvan här
För dig ej förgäfves är!
5. Tröttna icke nånsin vid
Läxorna; ty nu är tid
Att god lärdom väl inhämta. —
Densom blott vill le och skämta
Och så sitter lat ibland;
Går det aldrig väl ihand;
6. Men den som är flink och snäll,
Kan bli lyckelig och säll:
Den må alltid snällast heta,
Som är trägnast att arbeta. —
Bed nu Gud, mitt barn, om nåd
Till att följa dessa råd.
-

32. Slutsång.

$\frac{2}{4}$	8̇	b7̇	6̇	5̇	4̇	0̇	6̇		5̇	b7̇	2̇		8̇	0̇	
	8̇	4̇	8̇	b7̇	6̇	0̇	4̇	5̇	6̇	b7̇	8̇	2̇	3̇	4̇	8̇
	8̇	2̇	8̇	b7̇	6̇	0̇	6̇		5̇	b7̇	2̇		8̇	0̇	
	8̇	4̇	8̇	8̇	2̇	6̇	6̇		b7̇	5̇	5̇		4̇	0̇	

Ack! barn, huru snart Flyr tiden sin fart; —
 O! nyttjen den väl Och glömmen ej sörja
 För Er dyra själ! En gång det dock sker,
 Att Frälsaren kommer Som Domare ner.

2. Ack! glädjande syn: Se Jesum i skyn,
 Då han är vår vän Och kommer att hemta
 Oss till sig igen! — Hvad voro mer godt
 Än slutligen vinna Så härlig en lott?
3. Ack! vänner så kär, Försummen ej här
 Att sträfva derför; Nej, tänken på Jesum
 Ehvad ni än gör! — Ja, låten Guds ord
 Er ständigt få leda Här på denna jord.

4. Ack! glömmen då ej Vår Frälsare; — nej,
Hågkommen hans ord, Den himmelska lära
Han talt på vår jord: Vi hafve den än'
I Bibelen skrifven, — Ack! glömmen ej den. —
5. Wi äga de bud, Som kommit från Gud:
Sjelf nedträdde han Och skref med sitt finger
De budorden sann På stentaflor två.
Ack! om i vår vilja De inskrefvos så. —
6. Tillräckelig kraft Wi hos oss ej haft
Att lyda Guds lag; Men genom hans Anda
Den blir vårt behag. — För Frälsarens skull
Vi bedja om nåde, Och Gud är oss huld.
7. Nu jag skiljs från Er; Så hjertligt jag ber:
Hågkommen allt fort Det ord J fått lära
Den tiden så kort, Vi sällskap här haft!
O! är väl den läran I hjertat grundlagd? . . —
8. Ack! hållen er väl Med hjerta och själ
Vid sanningens ord, Då skall Eder sällhet
Till sist blifva spord; — Om här mest är
sorg,
Blir glädjen dess mer Inom himmelens borg.

9. Farväl, — jag nu ber Och önskar åt Er
All glädje och ro, Som J kunnen vinna
I Frälsarens tro! Nu tystnar min sång
Ack! måtte vi råkas I himlen en gång!!!

afvika; ty dess törnen skulle snart gifva svidande, om icke dödliga sår! — Må våra ögon och hjertan icke fästa sig vid de fäfängliga ting, som kunna skada och förderfva oss, — aldrig söka en glädje, som förer med sig sorg, nöd och elände, utan söka en lust och glädje, som är himmelsk, ädel, sann och oförgänglig, och visligt välja de blommor, ur hvilka ett evigt lifsbalsam doftar in i våra själar!

Må sådan Nåd och Välsignelse utgjutas öfver oss alla från Vännen deruppe, som, efter vår pilgrimsfärd härnere i främlingsskapet, vill räcka den trogna fridens palmer, — evighetens glädjeblommor, och lifsens krona vid inträdet i vårt rätta hemland deroftvan!

Gud välsigne oss och förhjelpe oss dit af blotta Nåd och förbarmande för Jesu Kristi skull, önskar på det hjertligaste

Författaren.

Till reqvirenters underrättelse tillkännagifves, att författarens adress är Wittsjö, hwarest Kongl. Postexpedition finnes.

Af samme Författare förut utgifne:

“Röster ur Folkskolan“ och

“Klagorop ur Folkskolan“ å Småbarnens vägnar emot Baptismen“ finnes numera icke många ex. att tillgå, hvarken hos författaren eller i Bokhandeln; men en Midsommaren 1859 utgifven sång,

“Till Ungdomen,“ kan ännu erhållas partivis, med betydlig rabatt, hos författaren, såväl som en liten samling af sånger till våra hjertan, vid Småbarnens graffärder, under rubr.

“Blommorna och Grafven,“

till boklädspris: 30 öre rmt. ex. och desse åt mina unga vänner plockade och egnade

“Blommor för Lifvet,“ hvars pris är 37 $\frac{1}{2}$ öre rmt.

Inches

1

2

3

4

5

6

7

8

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Centimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

